

[Indenrigsministeren.]

rørende København og Frederiksberg, i alt væsentligt er bibeholdt gennem Bestemmelserne i den nye § 4, 2det og 3die Stykke.

Med Hensyn til den amtskommunale Beskatning vil det erindres, at § 7 i Loven af 1926 giver Amtskommunerne Ret til at udskrive indtil 7,5 pro mille af Grundværdien foruden indtil 5,6 pro mille af den skattepligtige Ejendomsskyldværdi, men at Amterne dog bevarer Retten til i Henhold til Landkommunallovens § 50 at udskrive indtil en Trediedel af Amtsrepartitionens Fornødenheder paa Sognekommunerne, og at hvis Amtet benytter sig af denne Ret, skal disse Bidrag fra Kommunerne fordeles over Amtets Kommuner med Halvdelen i Forhold til Grundværdien i Amtsraads-kredsen, tillagt tre Fjerdedele af den afgiftspligtige Ejendomsskyldværdi, med en Fjerdedel efter Folketal og med en Fjerdedel under Hensyntagen til Forholdet mellem den skattepligtige Indkomst i den enkelte Sognekommune og dennes samtlige Udgifter til Aldersrente, Skolevæsen og Vejvæsen. Jeg tror jeg er berettiget til at sige, at der ikke ret mange Steder her i Landet har været Tilfredshed med denne Udskrivning paa Kommunerne. Denne Fordelingsregel efter Landkommunallovens § 50, som den ændredes ved Loven af 1926, har ude omkring i Amterne medført, at de Beløb, Amterne har besluttet at opkræve gennem Sognekommunerne, i meget stort Omfang har ramt fortrinsvis de fattigste Kommuner og indenfor Kommunerne ramt de mindre Ejendomsbesiddere forholdsvis haardt. Disse Bestemmelser foreslaas ved dette Forslag ophævet; Landkommunallovens § 50 skal herefter ikke mere gælde. I Lovforslagets § 7 bestemmes det, at Amternes Fornødenheder fremtidig skal udskrives som amtskommunal Grundskyld og amtskommunal Ejendomsskyld, hvis Amterne da ikke har besluttet at gaa bort fra Ejendomsskylden, dog at de skal have Ret til, hvis deres Fornødenheder overstiger 8,5 pro mille af den samlede afgiftspligtige Grundværdi i Amtsraadskredsen, da at ligne Resten direkte paa de Beboere, der svarer Indkomstskat til Staten, i Henhold vel at mærke til Statsindkomstskattelovens Regler. Disse Amtsskatter skal da paalignes og opkræves af Amtstuerne. Dog maa denne Bestemmelse aldrig føre til, at mere end $\frac{1}{3}$ af Amternes Fornødenheder paalignes paa den Maade. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at den Grænse, her er sat, 8,5 pro mille, selvfølgelig ikke direkte kan sammenlignes med den nuværende Grænse, 7,5 pro mille, idet der

under den gældende Ordning, foruden den sidste Promille, maa, som nævnt, medregnes en tilsvarende Ejendomsskatpromille. Den nye Udformning af § 7 vil betyde, at hvis Amtsskatterne bliver særlig høje, kan Amtet — men selvfølgelig er det ikke forpligtet dertil — anvende den nye Udskrivningsregel i sikker Fortrøstning til, at Beløbene paalægges Indkomsterne i Amtet efter rimelige Regler, saaledes at de store Indkomster kommer til at bære deres rigelige Andel af Amtets Byrder. Dernæst betyder den, at man imødekommer et stærkt udtalt Ønske hos Sognekommunerne om at blive fritaget for at opkræve Skatterne til Amtet. Jeg maa anse denne Bestemmelse for en meget betydelig Forbedring fra de nugældende Regler. De Regler, som jeg tror, man kan sige at ikke ret mange helt vil forsvare. Men i øvrigt er jeg rede til Forhandling om dette Forhold, idet der her kan være Mulighed for at gaa forskellige Veje.

Med Hensyn til Sønderjylland bevares i Henhold til § 15 de sønderjydske Amters hidtidige Særstilling med Hensyn til Udskrivningen af Skatter til Dækning af Amtets Fornødenheder. Naar denne Bestemmelse er bibeholdt, er det ikke fordi jeg for mit Vedkommende er tilfreds med denne Form for Skatteudskrivning, jeg tror tværtimod, det vilde være overordentlig heldigt, om man kunde gennemføre en gradvis Overgang til det øvrige Lands Forhold paa dette Punkt. Men jeg har ikke ved Forelæggelsen af dette Forslag villet vække Strid om dette specielle sønderjydske Spørgsmaal. Jeg vilde dog meget gerne se, at en Drøftelse af dette Spørgsmaal kunde føre med sig, at man ogsaa kom ind paa Overvejelse af en Ændring af særlige Regler, der paa dette Omraade gælder for Sønderjylland.

Lovforslagets §§ 2—11 staar i Forbindelse med det af Finansministeren lige forelagte Forslag om Grundstigningsskyld, idet disse Paragraffer gennemfører de Ændringer i Loven af 1926 om kommunale Ejendomsskatter, der vil følge af Grundstigningsskyldforslagets Gennemførelse. Bestemmelserne i §§ 12—13 er paa samme Maade af formel Karakter, idet de kun tilsigter at indarbejde i den kommunale Ejendomsskatte Lov Nr. 172 af 14. Juli 1927 om Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner og Lov Nr. 15 af 30. Januar 1929 om Udpantningsfristerne for de kommunale Ejendomsskatter.

Forslagets sidste Paragraf indeholder Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at lade den kommunale Ejendomsskatte-